

Den barmhjertige samaritaner

En dag, da Jesus var ved at undervise, ⤴ stillede en mand blandt tilhørerne ham et spørgsmål.

»Kan du sige mig, Jesus, hvad jeg skal gøre for at få et evigt liv?« Jesus smilede. »Elsk Gud,« svarede han, »og elsk din næste lige så meget, som du elsker dig selv.«

»Men hvem er min næste?« ⤴ spurgte manden, som håbede på, at han kunne få Jesus til at gå i en fælde. »Er det bare ham fyren, der bor inde ved siden af?«

»Lad mig fortælle dig en historie,« sagde Jesus, »så tror jeg, du vil forstå det.

»Der var engang en mand, en helt almindelig mand, som var på vej fra Jerusalem til Jeriko. Som I jo alle sammen ved, er det en meget farlig vej. Den snor sig, og den er stejl, og der er ingen ende på de steder, hvor tyve og røvere kan ligge i skjul.« ⤴

»Og netop den dag lå røverne i baghold. Og de fangede manden. Og de gennembankede ham. Og de stjal hans penge, og så lod de ham ligge, så han kunne dø. ⤴

»Åh, nej,« sukkede mængden. De havde ondt af manden.

Jesus gik videre med sin historie. »Lidt senere kom en anden mand gående hen ad vejen — en præst på vej hjem fra gudstjeneste i templet. ⤴ Han havde langt hvidt skæg. Han fik øje på den døende mand, og hvad tror I, han gjorde?«

»Han hjalp ham!« var der en, der råbte. »Han reddede ham!« råbte en anden. »Nej!« sagde Jesus med fast stemme. »Det gjorde han ikke. Han kiggede en gang på den stakkels, forslåede mand, så gik han over på den anden side af vejen og gik videre.

»Nej, men dog,« mumlede folk. »Vent,« fortsatte Jesus. »Snart kom endnu en mand forbi. Det var også en Guds tjener fra templet. En levit, som er dem, der hjælper præsten i templet. Han havde blå kjortel på. Så hvad tror I mon, at denne mand gjorde, da han så den sårede rejsende?«

»Han løb efter hjælp!« var der en, der råbte. »Han slog alarm!« råbte en anden. »Nej!« sagde Jesus igen. »Det gjorde han ikke. Fuldstændig ligesom præsten gik han over på den anden side af vejen og lod den stakkels mand ligge og dø.

»Nej, åh nej!« sukkede alle folk.

»Tag det bare roligt,« sagde Jesus. »For der kom en mand mere forbi den dag. Og han var samaritaner. ⤴

»En samaritaner?« var der en, der råbte. »De er anderledes end os!«

»Vi hader samaritanerne!« råbte en anden.

»Og de hader os!« tilføjede en tredje.

»Ja, det har jeg hørt,« nikkede Jesus. »Men da samaritaneren så manden, gik han ikke bare sin vej. Nej, han lagde forbindelse på hans sår og gav ham noget at drikke. ⤴ Han hjalp ham op på sit æsel. Han førte ham hen til en kro i nærheden. Og han betalte, så manden kunne blive boende der, indtil han var blevet rask.

Jesus kiggede på manden, som havde stillet ham spørgsmålet. »Og sig mig så,« sagde han, »hvem af disse mænd var så næste til den mand, der var blevet overfaldet?«

»Den tredje mand. Samaritaneren.« svarede manden.

»Det er rigtigt,« smilede Jesus. »For enhver, der har brug for min hjælp, er også min næste. Gå du nu også hen og hjælp din næste.« ⤴